

A Mesteriskola

Az Építész Mester Egylet Mesteriskolája (1957-1992-ig a Magyar Építőművészek Szövetségének Mesteriskolája), évtizedek óta posztgraduális képzést folytat diplomás építészek részére. E posztgraduális képzés 1953-ban merült fel a mesterség akkori legjobb gyakorlóinak részéről. A foglalkozások helye az akkori budapesti MÉSZ Székház volt. A hely ma is ugyanaz, a mai neve Magyar Építészek Háza. Az iskola felvételi rendje, időtartama hasonlatos volt a mai gyakorlathoz. A képzés két évfolyamos (4 szemeszter).

Így indult a Mesteriskola I. ciklusa 1953-1955 között id. Janáky István vezetésével, nyolc idősebb építésszel, köztük Weichinger Károllyal, Rimanóczy Gyulával, Nyíri Istvánnal és 21 fiatalal, majd 1955-1960. között Szendrői Jenő és Granasztói Pál irányításával.

1960-ban (III. ciklus) a folyamat megszakadt, az akkori hatalom leállította. Tíz év kellett ahhoz, hogy az iskola újraindulhasson, Szendrői Jenő vezetésével és az időszakonként változó összetételű tanulmányi bizottság közreműködésével.

A szelleme nem változott meg, a gondolati szabadság otthona maradt, az élő magyar kultúra számos képviselője fordult meg ebben a körben. A munkába az Iskola behívott neves építészeket, társművészetek alkotóit, magyar és külföldi szereplőit. Vállalt feladatát, a szűkebb szakma és tágabb, kapcsolódó területeinek kérdéseit tárgyaló előadások, konferenciák, műterem látogatások, épület-látogatások szervezésével, zártkörű tervpályázatok bonyolításával, valamint helyi tapasztalatok megszerzésére lehetőséget adó hazai és külföldi tanulmányutak vezetésével biztosítja.

A magyar építészet mai helyzetében az ÉME Mesteriskola egyik alapvető célkitűzése, hogy a fiatal építészeknek lehetőséget adjon az egymással és az idősebb mesterekkel együtt végzett munka hasznosságának megismerésére. Ez a képzési forma olyan európai hagyományokból táplálkozik, mely igen hosszú múltra tekint vissza, talán ezért életképes ma is. E meggyőződésünket kívánja megvalósítani a kétévenként megújuló hallgatói révén mindig friss, kicsi szakmai közösség, amit Mesteriskolának hívunk.

Ma a XXII. ciklus áll a befejezés előtt.

1992. óta az Iskola a bejegyzett Építész Mester Egylet Mesteriskolája névvel folytatja tevékenységét, biztosítva az Iskola munkájának folyamatosságát.

Az 1953. óta működő Mesteriskola megfogalmazta működésének célját, mely miként a múltban, úgy a most kifejtendő és tárgyalandó feladatokban is benne rejtőzködik. Így szól: „célja a személyiség és a szemlélet alakítása, az önálló gondolkodásra nevelés, a tudatos és szuverén egyéniség kialakításának a segítése (a két alapító – Janáky István és dr. Szendrői Jenő – megfogalmazása az induláskor).

Természetesen ez nemcsak általános emberi magatartásra vonatkozik, hanem e vonzáskörbe került építészek, mesterek, hallgatók gondolkodására, szándékára is.

A ciklusokban meg kívánjuk őrizni az Iskola klub jellegét, mely egy állandó szabad kapcsolat fiatalok és idősebbek, hallgatók és „befutottak” között, egy permanens dialógus a mai lét és a történelmi múlt, az improvizáció és kötöttség, a fiatalság és a megállapodottság között. E pólusok közötti ívet a mai diplomásokkal együtt közel hat évtizede (586) mesteriskolás élte és élte.

MESTEREK: Arnóth Lajos, Arnóth Ádám, Csillag Katalin, Csontos Csaba († 2013), Czigány Tamás, Dévényi Tamás, Dobai János, Getto Tamás, Golda János, Helmle Csaba, Kalmár László, Kapitány József, Koris János, Lévai Tamás, Nagy Iván, Pelényi Margit, Pethő László, Roth János, Szabó Levente, Tomay Tamás.

Budapest, 2014. május